

A já jsem zapomněla tentokrát popřát všem hezkou druhou adventní neděli.

Ale doufám, že se na mě nikdo nebude zlobit, páč prostě čas mizí někde v propadlišti dějin. Nebo co. A já jsem ráda, že jsem stihla aspoň tak trošku vyšňořit Domeček na vánočního hávu a na etapy - resp. na asi 350 etap udělat vánoční věnce.

Tohle jsou ty první dva. Na stůl a na branku. Na branku jsem si pověsila ten s keramickýma ozdůbkama. Mohla jsem se takhle vyřádit díky Romče. Romča je kámoška Dennyky, byla s nimi v létě u nás na chalupě na dovče a já od ní pak dostala ten keramický květináč plný těchhle krásným keramických dekorací. A zásoby mám na léééta! Takže Dennyky, ešivá to budeš číst, moc Romče ještě jednou poděkuj a že se může podívat, jak její dílo slouží.

A až teď o druhé adventní neděli jsem dodělávala další. Pro Petu AP, pro Sokola, sobě do práce a taky pro paní sousedku. Byla jsem zvyklá dělávat takhle pro Danušku a tam mám

letos smůlu, nemáme šanci se protnout. Když my jedeme z práce, ona je ještě v práci. A my už se logicky do domu nedostaneme, abych jí to nechala třebaš na klíče od dveří □ . Ale...i kdybych se tam dostala, tak kdyby jí to někdo sebral, byla bych našťvaná. A o víkendu my málokdy do Prahy zavítáme. Tak jsem to letos pojala tak, že abych dodržela tradici, vyrobím prostě věnec pro jinou sousedku, taky hodnou osobu.

Jsem moc ráda, že máme tu předělanou kůchňu a i když to pro mě v ten daný moment bylo moc, stálo to za to. Máme teď místočko hezký, vyloženě útulný, kde se dobře sedí, pije sváro a taky vařííí. Jak já si v pátek zavařila!! □ . Udála jsem kvěťákovou políftku, kvěťák po římsku a obří litinovej hrnec plnej skvělýho hovězího gulášku. A protože kvěťákovou políftku jsme sežrali velmi záhy, vyrobila jsem hnedle další zeleninovouhoubovou zimní políftku, aby bylo čím nakrmit mého nebohého muže, jenž maká jako šroubeček. A děsně jsem si to vaření užila. V pohodlí, na normálním sporáku, který už mám a tak se můžu kuchařsky rozběhnout. A třeba stihnu i upéct nějaký to cukroví? Zatím mám jen vyloupaný mandle, tak kdo ví?? No a kdyby se to nestihlo, tak holt vyloupaný mandle sníme místo toho cukroví, že jo.

P.S. Volala mi Olinka - vnučka paní sousedky. A prý jsem babičce udělala moc velkou radost. Nestihla jsem předat věnec osobně a tak jsem ho v pindělí ráno v tichosti pověsila na kliku od branky. Aaaaa radost prý byla veliká. Což mě potěšilo. Paní sousedka prý chtěla, aby ho Olinka dala na branku, abych jako viděla, že má radost □ . Enemže, co by tam z něj měla, že jo? Tak jsem vzkázala, že víc mě potěší, když ho bude mít na stole. Protože - co má starý člověk, který je převážně doma, za nějaký zážitky, že jo. Tak aspoň takhle, překvápem v podobě věnce, ten den oživit, ne?